

народ) или парламентарног (где га бира парламент) режима. У председничком систему власти, какав је рецимо амерички, председник има много јачу позицију (и овлашћења) него што је има у парламентарном режиму где му је власт много мања а улога више симболична и репрезентативна. У ствари, шеф државе (то важи и за председника републике и монарха) је у парламентарном режиму изгубио политичку позицију у корист владе на коју је прешла одговорност, али и иницијатива и главна политичка активност.

б) Овлашћења и акти шефа државе

Овлашћења шефа државе одговарају његовом положају органа извршне власти. Као извршни орган он има мање-више карактеристична и слична овлашћења у свим модерним земљама, с тим да његова позиција и улога није иста у земљама председничког и земљама парламентарног система власти. Председнички систем власти претпоставља јаког шефа државе (председника), док је у парламентарном систему он слабији, и како каже Стеван Лилић, само титуларни носилац извршне власти јер је влада њен стварни и оперативни носилац. Но гледано уопштено, институција шефа државе више нема онакав значај и онолику власт коју је имала у прошлости, када су на сцени били бројни тоталитарни, аутократски и фашистички режими.

Нарочито је парламентарни систем власти битно променио традиционалну позицију коју је некад давно имао суверен. Уместо доминантне, сада је то пасивна улога монарха који више није битан чинилац у механизму државне власти и који углед круне и државе брани пре свега снагом свог ауторитета. Модерни шеф државе (и монарх и председник) и данас има бројна и различита овлашћења, с тим да нека од њих задиру у односе са другим државама, а друга су чисто унутрашња и са њима се он (шеф државе) меша у послове других државних органа. Тако шеф државе има пре свега репрезентативну улогу и у том смислу представља државу у земљи и иностранству, као и што поставља и опозива дипломатске представнике своје земље у иностранству и прима акредитивна и опозивна писма страних дипломатских представника. Такође има и право закључивања међународних уговора. У овој сфери међународних односа и политике према другим државама, неки шефови држава предлажу и чланство земље у међународним организацијама (председник Македоније) или покрећу поступак удруживања са другим државама (председник Хрватске) а неки ратификују међународне уговоре, било све (по